

бжджтъ въ прями сношения съ своя Централенъ комитетъ, отъ който зависятъ.

IV. Цѣльта на поменжитѣ Комитети, както централнитѣ и сукурсалнитѣ, ще бжде да приготвятъ духоветѣ за едно общо въстание срѣщу общия неприятель на християнскитѣ источни народи. Знакътъ на въстанието въ България ще го подаде Българския Централенъ Комитетъ, слѣдъ като се споразумѣе съ Румжнския Комитетъ, тогава когато избухне въстанието въ съседнитѣ земи, сир, въ Румжния, Сърбия, Черна-гора, Херцеговина, Епиръ и Албания, които наедно съ България желаятъ да образуватъ автономни и независими държави, съединени чрѣзъ конфедерация.

V. А начинътъ за изпълнението на цѣльта споменувана въ чл. IV е :

1. Пропагандиранieto чрѣзъ емисари и прѣготовляване духоветѣ на всички Българи.

2. Образованието, когато комитетитѣ румжнски и български отъ Букурещъ ще видятъ необходимо, и испращането на чети въ България а най-вече въ горитѣ на Балкана. Тия чети ще държатъ неприятелскитѣ сили и гарнизони въ постоянно безпокойство ; съврѣменно отъ друга страна Централния Комитетъ отъ тука чрѣзъ листове печатни ще пропагандира движението, а пъкъ тамошнитѣ Комитети ще поддържатъ дѣлото съ всички възможни срѣдства, като доставляватъ хора на четитѣ.

3. Централния Комитетъ ще апелира на патриотизма на българитѣ, за да спомагатъ съ имота и живота си.

4. Подробноститѣ, начина на дѣйствието могатъ да бждатъ многovidни и съображаеми съ обстоятелствата, но всѣкога съ знанието на централния румжнски Комитетъ.

5. Касата на това дѣйствие ще се държи отъ единъ Касиеръ назначаванъ отъ двата Комитета. Нужднитѣ пари ще се отпушатъ отъ него по писменна заповѣдь на двамата прѣдседатели.

6. Румжнския Комитетъ си запазва правото, за да се тури въ съобщение съ комитетитѣ на славянскитѣ и грѣцки народи, и да държи сношението между тѣхъ и Българитѣ за едно общо дѣйствие, както и за споразумѣнието върху минутата на движението.